

Razne stvari.

Od Svetega Vida pri Ptuj. Dragi mi „Štajerc“! Imeli smo volitve za volilne može in sicer 24. t. m. Dve občine so volile, namreč Pobreže in Vareja. Volitve so se vršile pri obče spoštovanem gospodu Krajncu v Sv. Vidu. Zvolili so se možje, kakor mislim, po pravi kmečki pameti, toraj pa je gotovo, da bodejo kmeta, ne pa dohtarja in duhovnika volili. Ali vendar brez kaplana se to ni moglo zgoditi. Gospod kaplan, prosim katekizem v roke, pa ne volitveni, temveč molitveni. Gospod kaplan, prosim Vas, pridigajte raji od svete vere, ne pa od volitve, ker Vam pridige že ravno tako dobro sodijo! Saj veste, kako zna zajc na boben! Ko se je končala volitva, smo se podali vsi na svoje delo. Ali glejte, gospod kaplan si je močno prizadeval, da je naše može obstanovil s svojimi sladkimi obljubami in pa s svojim sladkim vincem. Tukaj je znal boljše govoriti, kakor zna na prižnici (kancelnu). V nedeljo potem pa se je hvalil s prižnice, da je vse dobro izvršil! Glejte možje, ne dajte se črni suknji v žep! Gospod kaplan, vi ste strašno dobri pridigar! Ako imamo ob nedeljah rano božjo službo, gre vse iz cerkve, pri pozni maši pa ničče v cerkev, ker se pri tej božji službi navadno začne mlatiti po faranih in se začnejo ti ogo-varjati. Ali je to služabnik božji? Po mojem mnenju ne! Na svetem kraju se božje in svete reči podu-čnjejo, nikdar pa ne šimfanje in obrekovanje. Gospod kaplan, kje pa je ostala pridiga naše letošne vidovske nedelje po rani službi božji? Ta bi bila za vas glavna stvar, ne pa volitve! In ravno na nedeljo se je ob-hajal god sv. Vida in vsak farman bi gotovo rad bil poslušal pridigo od našega farnega patrona. A ni je bilo čuti! Kaj ne gospod kaplan, Vam je bolj ljubo sladko kafe v farovžu, kakor pa „kancel“? Takega kaplana imamo mi farmani, pa sicer je vam možje

„Ljubezen je bila,
Ljubezon še bo,
Ko tebe in mene
Na svetu ne bo!“

Od ljubezni ni daleč do ljubice! Tudi od te se vojak navadno prav težko loči, če jo je resnično ljubil; včasih pa se tudi zgodi, da se je ne more lahko iznebiti. Zato dela marsikateremu staremu vojaku slovo mnogo preglavice, posebno ako ga pred kasar-no čakajo kar po dve ali tri „ne-veste“. Pri takih priložnostih so ljubezenski pogovori zmerjanje in kletve, a namesto poljubov se delijo brce in vroče zausnice (klofute).

Sveda če je ljubček tako zvit, kakor je bil Muhič, tedaj se mu ni treba bati pol ducata zalju-bljenih deklet. On nam je pred odhodom rekel: „Fanti, kdor hoče videti kaj lepega, naj gre opoldne a menoj v oštarijo pri „Divjem petelinu“! Ker sem apal, slišati več smešnic, šel sem ž njim. Pred krčmo je stopicala brhka deklica. Muhič jo je ljubeznjivo pozdravil in peljal v sobo. Tam ste sedeli dve znani ženski, kateri ste nas zelo začudeno pogledali. Pa

itak to znano, ravno tako, kakor meni! Zato možje, ne dajte se od njega pregovoriti, opominjam Vas, ne dajte sebe in nas v njegove roke, ne dopustite, da bi dohtarji in duhovniki z nami orali in da bi pri tem oranju bili mi kmetje njihov — plug. Z Bogom Neustrašliv faran.

„Prava učiteljica“. „Ni res, da sem podpisana hotela pregovoriti neko slovensko kmetico, da ta ne sme dati svoje hčerke v nemško šolo. Res pa je, da nisem z nobeno kmetico nikoli kaj tacega govorila. Na Ptuj, dne 24. oktobra 1902. Adela Machnitsch, učiteljica.“ — (Opomba uredništva: Gospodična Machnitsch, mi pa trdimo, da je vse to, kar smo pisali od „prave učiteljice“, popolnoma resnično. Prič imamo dovolj, in sicer takih, katere ne — lažejo!)

Od svete Barbare v Haložah. Ljubi mi „Štajerc“! Pri nas se grozna megla kadi. Skoraj celi „špictüren“ je od nje zagrnjen. To meglo so povzročile volitve vo-lilnih možev. Boge vé, kako je to, da mi Barbarčani moramo takoplesati, kakor en gospod med nami piska. Ta gospod je male postave, drugače pa je korenjak od pet do glave. Vse mora biti tako, kakor on hoče, in če bi enkrat izrazil željo, da moramo mi Barbarčani naš tako priljubljeni „špitztüren“ podreti, gotovo bi se to zgodilo. Ljubi „Štajerc“ saj itak veš koga mislim. Veš, to ti je vrli naš občinski predstojnik, krčmar, mesar, posestnik in tako dalje, in tako dalje. Da pa bodeš vedel, kako vroče prepričanje ta gos-podek v svojem srcu goji, hočem ti od njega pove-dati malo, prav zanimivo dogodbico. Naš občinski predstojnik je „navdušen“ Slovenec. To povdarja pri vsaki priliki. Zmagovito se trka po prsih in kliče: „Mi smo mi, navdušeni Slovenci!“ Ako ta gospod kako nemško besedo sliši, potem se tako kislo drži, kakor da bi bil celi liter vina spil, katerega on v svoji krčmi toči. A glej ga no, vendar pa mu je tako zmerjana Nemščina tu in tam jako dobra. Pred krat-

muzikant jima je hitro pomagal iz zadrege. Nasmejaj se jima je in rekel: „Tako ljube moje, zdaj smo vsi skupaj, zato se nekaj malega pomenimo. Veste, drage moje, ker nisem turške vere, ne morem vseh treh vzeti; če pa jedno izmed vas vzamem, ostalima dvema ni prav. Najbolj pametno je, če gremo lepo narazen in pozabimo, kar je bilo — Z Bogom!“ Potem se urno obrne in jo ubere iz sobe v kuhinjo, kjer se je skril. Komaj je odnesel pete, kajti Medvedova Liza je planila izza mize s steklenico v roki. Dve deklici ste jo sramežljivo popihali, a Liza se je še malo časa hudovala, potem pa tudi odšla, grozeč, da gre ničvredneža tožit.

Počasi so prihajali tovariši, da bi si pri kupici vinca utrdili prijateljstvo. Govorili smo malo, besede nam niso nič kaj silile iz ust. Tudi Mihčeve šale nas niso mogle razvedriti, da celó gnusen se nam je zdel ta brezsrčni človek. Najbolj se je bahal, kako bode organist deklice za nos vodil. — Še enkrat smo si podali rokó ter se ločili s klici: „Na svidenje pri prvi vojaški vaji!“

kim je prišel v naš kraj c. kr. okrajni glavar iz Ptuj. Naš korenjak, misleč si, da se bode svet podrl, ako ne pride on prvi pred glavarja, se je široko postavil pred njega, in mu glasno in odločno zavpil še prej, ko se je sploh kdo za njega zmenil: „Ich bin der Gemeindevorsteher!“ Potem je govoril vedno nemški, a gospod glavar pa slovenski. Kaj ne, to je pač čudno! Zdaj pa te vprašam ti gospodek, kako tako pa, da ti vedno in vedno zmerjaš Nemce, kako tako, da ne veš nikdar drugod ziniti nemške besede, samo tedaj pa, ako pride kaka višja oseba k nam, samo tedaj znaš tako dobro nemški, tedaj ti vso navdušeno slovenstvo pade v hlače? — Seveda vse zavoljo tega, ker si — klerikalec. Ah, pa vendar tudi nisi ti pravi klerikalec, ne, sploh pri tebi se vse spreminja. Jaz vem za čase, ko si bil ti gospodek celo naprednjak. Seveda, zopet najbrž na videz! — Odkar so se vsi tvoji prijatelji, ki stanujejo tebi nasproti oženili, bodeš jim moral ti, dragi naš občinski predstojnik, še eno šolo sezidati, ker bode ta dosedajna za otroke premala. Jeli si me razumel? „Gospodek“, le pametno žvižgaj, da bomo ložje plesali mi Barbarčani in Bog ne daj, da bi nam ukazal podreti naš „ljubi špictüren“. — „Spictüren“.

Črešnjevski Kresnik v pravi obliki. Pod tem naslovom prinesla sta „Slov. Gospodar“ in „Domovina“ v predzadnji številki članek, ter po Kresniku kolikor mogoče klestila. — Našega Kresnika splošno obnašanje in politično postopanje je od nekdaj in daleč tako natančno znano, da mož po pravici vso zaupanje pri poštenem ljudstvu uživa. Daleč okrog moža vse spoštuje, razen zagriženih klerikalcev in njih zaslepljenih podvržencev. Dokler se je naš Kresnik klerikalcem upogibal, ni bilo človeka, kojega bi klerikalci bolj hvalisovali in priporočali, kakor njega; odkar pa se mož klerikalcem več ne uklanja, najraje bi ga ti gmotno in moralično celo uničili. Posrečilo pa se njim to ni in se njim tudi ne bode, kajti hujše ga napadajo, hujše in bolj mu raste vpliv in priljubljenost pri ljudstvu. Če ravno je Kresnik od nekdaj vrl Slovenec, vendar pri vsem ne sovraži nikogar; v prvi vrsti pa je kmet po pravem kopitu ter je tudi okrog znano, da neustrašeno zastopa in brani kmetski stan. Kmet je z dušo in s telesom, in tako se je mož pač nekemu kmetskemu oderuhu in sleparju zameril. Mi kmetje iz tukajšnjega okraja smo Kresnika kandidirali že v državni zbor in dobil je mož že tedaj v kljub najhujši in nesramni nasprotni agitaciji čez 100 glasov. To je bilo za njega gotovo častno! Mi kmetje pa smo moža zopet postavili za kandidata pri deželnih volitvah in volili ga bomo vsi, razun nekih odvisnih in podkupljenih zaslepljencev. Kresnik je kmet od pluga, skuša in pozna kmetske težave in britkosti. Uzorno in v lep vzgled vodi svoje kmetijstvo po vseh straneh, naj že bode v živino-sadje-vinoreji i. t. d. ter je tudi njega obnašanje in splošno delovanje tako pošteno in spoštovanja vredno, da nas kmete ni sram, da smo si tega moža za kandidata postavili. Mi pa smo tudi zagotovljeni, da bode Kresnik naše zahteve in pra-

vice tako branil, kakor jih še dosedaj nobeden poslanec ni. Da možu zastopnosti in zmožnosti k temu poslu ne manjka, tega celo njegovi najhujši nasprotniki nikakor ne morejo tajiti. Da je Kresnik mož na pravem mestu in v pravi obliki, je zadostno dokaz to, da stavijo vsi kmetje, bodisi slovenskega nemškega ali kakoršnega že mnenja, vso zaupanje v njega. Edino le zagriženi pristaši „Domovine“ in „Slovenskega Gospodarja“ so mu nasproti. Mi pa javno vprašamo, zakaj pa ni bilo poprej za njega „Slovenskem Gospodarju“ nikoli zadosti hvale? Ali se je mož toliko predruščil? Povejte nam „Slov. Gospodar“ in „Naš Dom“, jedno slabo ali napačno lastnost moža in ročno ga bomo opustili. Ker smo pa zagotovljeni in prepričani, da tega ne morete, bomo moža zmiraj spoštovali in podpirali. Prepričani smo, da ako bi vsi volilni možje po svoji volji in mnenju volili, bi se na Kresnika vsi glasovi združili. Kmetje in volilni možje mariborskega in št. lenartskega okraja, združite se z nami ter volite vsi našega kmeta Kresnika. Nikdar in nikoli nas še ni kmet iz naše sredine zastopal in ponosni bomo, da imamo tako sposobne može. Taki gospodi in poslanci, kakor gospod profesor Robič i. t. d. niso nobeni kmetje. Robič ima posestvo le za kratek čas, njemu ni mar, ali mu kmetija nese kaj ali nič, on dobavlja do smrti 3000 gld. penziona na leto v štibernici, se v Gradcu le kratkočasi in se ne brigajo, kako se nam ubogim kmetom godi. Za zvišanje že itak visokega uradniškega plačila je gospod Robič prav dobro glasoval, seveda, ker je sam uradnik. Dobili so 15 milijonov. Za duhovnike je glasoval, dobili so 9 milijonov; zato ga pa ti pri volitvah tako podpirajo. Oficirjem so dali 8 milijonov in nam vsim kmetom skupaj 2½ milijona. Ljubi kmetje, poprašajmo, kje pa so bili naši kmetski poslanci, Robič in drugi? Za svoje žepe so prav dobro poskrbeli in nam velikanska bremena naložili in zmiraj se nam ti za poslance vsiljujejo. Vendar enkrat proč z njimi, bomo saj videli, kako bode potem šlo. Uradnike naj zastopa uradnik, učitelja učitelj, duhovnika duhovnik, obrtnika obrtnik, kmeta pa, kateri vse tote preživeti in oskrbeti mora, naj zastopa edino le kmet! — „Slov. Gospodar“ in „Naš Dom“ sta toliko kmetske poslance hvalila, da so isti mitnice (maute) odpravili. No, kaj pa so s tem vendar storili? Zopet sami sebi in sploh gospodom bogatašom, kateri se na dan večkrat na sprehod vozijo, dobroto. Mi kmetje pa bomo morali to, kar je pri mitnicah dohodka odpadlo, na drugi strani plačati. Mi smo bili zmiraj ti oslepljeni in bomo ostali, dokler nas bodejo ti gospodje zastopali. Toraj proč z njimi! Tudi še omenimo Roškerja, novega kandidata. Mi moža prav ne poznamo, res je kmet, pa bodi si tudi to, vendar bode moral plesati, kakor mu bodejo godli gospodje v dolgih črnih suknjah. Še enkrat vam kličemo, kmetje volilni možje iz mariborskega in št. lenartskega okraja, prepričajte se o značaju našega Kresnika. Vse dobro in najboljše boste zvedeli! Celó „Slov. Gospodar“ in „Naš Dom“ ne vesta nič

druzega reči, kakor da je nemškutar, radi tega, ker ga „Štajerc“ predlaga. Velikanska, velikanska laž! Kresnik je bil od nekdanj vrl Slovenec, znano je, da je ta narod več deloval, kakor vsi klerikalci; ako je pa pri tem tudi prijatelj Nemcev, mu tega gotovo pameten človek ne bode nikdar zameril. In prav je! Kmet, bodi si Slovenec ali pa Nemec, obadva nosita one in tiste težave in bremena, obadva črez tiste duri denar v štibernico. Dragi kmetje, ne poslušajmo vendar zapeljivcev in sleparjev, zdaj v trenutku volitev nam mečejo pesek v oči, potem pa se nas izogibljejo in se nam smejijo. Ne bomo jih vidli več, le tedaj bodo zopet prihajali in nas zopet slepili, kadar se bližajo nove volitve. Med tem časom pa prav mastno živijo, saj so si z našimi krvavimi žulji dobro pomagali. — Srčen pozdrav.

Slov. Bistrički kmetje.

Iz Leskovca. V nedeljo dne 23. tega meseca po večernicah se je vršil pri nas shod volilnih mož in volilcev, katerega nam je bil poprej gospodar Peter Zdravec, kmet iz Loperšic in deželnozborski kandidat za ptujski in rogački okraj, naznanil. Shod je bil jako dobro obiskan in so bili pri njem navzoči vsi večji kmetje celega Leskovca. Vrli naš občinski odbor je bil malone polnoštevilno zastopan. Zares radovedni smo bili, kako bode nastopil kmečki kandidat. In glejte ga no, njegove prve besede so bile: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ — Ja, kateri človek se nam predstavi s takimi besedami, smo si mislili, ta nam gotovo ne bode nič pohujšljivega povedal. In res je bilo tako. Gospodar Zdravec je začel od teženj kmečkega stana v obče in je potem posebno omenil težkoče naših ubogih Haložanov. Ljubi „Štajerc“, odkritosrčno ti povem, da smo mi kmetje kar strmeli, kako izvrstno je Zdravec govoril. Označil nam je tudi dohtarje, kot največje sovražnike našega stana in je rekel, da mora biti on tudi proti vsem tistim duhovnikom, kateri te pijavke kmečkega stana podpirajo. „A vendar nisem bil nikdar in ne bodem proti naši sveti veri,“ tako je govoril Zdravec dalje, „ne, nisem in ne bodem, ker sem od mladosti vzgojen v katoliškem duhu, ker sem od resničnosti svetih verskih nauk iz dna mojega srca prepričan! A srce me boli, ker vidim, da se ravno ta sveta vera zlorablja od duhovnikov v boju proti nam kmetom, kateri vendarle moramo vse druge stanove vzdržati. Dragi mi, ako hočete za mene glasovati, ako me hočete za poslanca izvoliti, potem bodem deloval kot kmet samo za kmeta, živega Boga kličem za pričo, da bodem poveril vso moje znanje, vse moje skušnje le Vam v prid, predragi mi bratje, predragi mi kmečki trpini!“ — Navdušenje po tem govoru je bilo nepopisljivo. Obče spoštovani napredni kmet Juri Kmetec in prvi leskovski občinski svetovalec je vtsal in gospodarja Zdravca tako le nagovoril: „Dragi nam gospodar Zdravec! V imenu vseh kmetov, kateri so tukaj navzoči, se Vam zahvaljujem, da ste prišli k nam, mi vsi smo prepričani o dobrem Vašem namenu, in bomo Vas kolikor nam je mogoče podpirali!“ Te besede so bile

od navzočih z glasnim odobravanjem sprejete. Gotovo so te besede velikega pomena, ker je ta govornik tudi volilni mož, in ker je govoril v imenu vseh navzočih volilnih mož. Ljubi „Štajerc“, prišel pa je tudi k temu zborovanju naš „častni občan“ Sloklas. Oh, da bi ga vendarle bili videli, kako kiselo se je držal, ko je videl, da so tudi nekateri navzoči klerikalci spremenili kar naenkrat svoje nazore in potegnili z Zdravcem. Ker so se zbrali kmetje v klerikalni gostilni, moral je seveda iti gospodar Zdravec tje, tem višje je seveda toraj računati njegova zmaga, temvišje od njega povzročeno navdušenje. Prišel je seveda tudi gospod župnik Davorin Kralj, in je rekel prav samozvestno gospodu Zdravcu te le besede: „Škoda za Vaš trud, ker bode itak zvoljen Jurtela!“ O ti sveti klerikalizem! Kdo pa Vam pove gospod župnik, da se bode to zares zgodilo? Od enega navzočih se je župniku stavilo vprašanje, zakaj, da nebi na Spodnjem Štajerskem zastopal kmet kmeta, če pa so vendar na Zgornjem Štajerskem bili že večkrat izvoljeni kmečki poslanci. Župnik je odgovoril, da so na Zgornjem in Srednjem Štajerskem kmetje bolj izsolani, da imajo nekteri celo po šest latinskih šol, in da znajo nemški. Vidiš ga klerikalca! Vrli leskovski občinski predstojnik, naprednjak Jože Vidovič, kateri uživa na Leskovcu veliko zaupanje vseh kmetov, in je izvoljen tudi za volilnega moža, pa je župniku prav imenitno zasolil: „Zakaj pa potem branite nam učenje nemškega jezika? Raje da bi jaz volil dohtarja ali fajmoštra, raje ostanem na volilni dan doma za pečjo, kar bi tudi dvajsetkrat boljše bilo, kakor pa tako voliti, kakor smo do sedaj volili.“ — Čast in slava tebi vrli napredni naš občinski predstojnik! Mi Leskovčani ti kličemo, da te bomo od sedaj še bolj spoštovali, kakor smo te do sedaj, ker smo prepričani, da bodeš s tvojim odločnim postopanjem na dan volitve gotovo pridobil mnogo volilnih mož iz drugih krajev, tako, da se bode spolnila tudi vroča želja našega vrlega naprednega Leskovca, da bode izvoljen kmet Peter Zdravec, za poslanca, Zdravec, o katerem smo se popolnoma prepričali, da je on sam več vreden, kakor sto dohtarjev in če bi tudi imeli ime Jurtela, in bi bili mogočnejši vseh posojilnic celega sveta. Varničan.

Iz Zaverč. „Ljubi „Štajerc“! V nedeljo po rani sveti maši se je vršil tukaj shod volilnih mož in volilcev. Predstavil se nam je kandidat za deželni zbor gospodar Peter Zdravec iz Loperšic. Na shod nas je prišlo več kmetov in trije volilni možje. Ljubi „Štajerc“, to pač to, to bi bil poslanec za kmeta! Ni nam obljuboval zvezd z nebes, kakor je to storil pred kratkim dohtar Jurtela pri Sv. Barbari, temveč v kratkih jedernatih besedah je govoril po vsebini, da se on sicer ne potezuje za čast poslanca, da pa prevzame to breme, ako se mu bode naložilo. Zdravec je rekel, da se čuti sposobnega za kmečkega poslanca, ker si je sam moral dovolj kmečkega trpljenja skusiti. Gogovoril je med drugim tudi te

le besede: „Dragi tovariši, glejte, kako se je meni godilo! Dohtarji, advokati, so mene spravili tako daleč, da sem imel več dolgov, kakor je bilo vredno moje premoženje. Pomoči ni bilo nikjer dobiti, saj veste, kako je, ako ima kmet eno eksekucijo za drugo pred vrati. Moral sem zapustiti svojo ženo in svoje otroke. katerih je bil eden star še komaj par mesecev, in podal sem se na pot v daljno tujo deželo, v Ameriko, da bi tam prislužil kruha za sebe in za svoje. Z težkim delom bil sem od kraja za hlapca pri nekem ameriškem kmetu, sem si v osmih letih toliko prislužil, da sem rešil domače posestvo in še vrhu tega kupil drugo. Dragi mi kmetje, jaz imam žuljave roke, kakor vi, a vendar še ni nikdar odišel noben tujec od moje hiše, ne da bi mu bil, čeprav s črnim kmečkim kruhom postregel. Brez dvoma mi morate priznati, da jaz poznam mnogo bolj kmečke žulje, kakor vsak dohtar ali pa duhovnik. Dragi mi, vam samim je znano, da so največji sovražniki našega kmečkega stanu dohtarji, kateri nas gulijo, kje jim je le mogoče. Jaz sem proti vsem tem dohtarjem in odkritosrčno vam povem, da sem tudi proti vsem tistim duhovnikom, kateri te dohtarje, naše sovražnike, podpirajo. A vendar sem jaz, kakor to pač vsi, ki me poznajo, dobro vejo, navdušen za presveto vero Jezusa Kristusa. Že od malih nog je bila moja najsrčnejša želja videti Rim in pa Kristusovega namestnika na zemlji. Ta volja se mi je izpolnila ravno tedaj, ko sem se povpračal iz Amerike domov. Med tem potem sem obiskal Rim in sem bil pri maši svetega očeta. To je bila najsrečnejša ura v celem mojem življenju. Toraj kmetje, ne mislite si, da bi jaz bil proti veri, ne, saj vejo moji domačini, da sem se ravno jaz vedno in vedno potezoval za cerkev, posebno v domačem okraju. Ne, Bog je moja priča, da sem s cele svoje duše vnet za sveto katoliško vero. A kličem pa tudi samega Boga za pričo, da me nič družega bolj ne skeli, kakor to, da moram gledati, kako ravnajo drugi stanovi z našim ubogim kmečkim stanom. Dragi mi, jaz vam ne rečem, da bi me morali voliti, a povem pa vam, ako bi bil jaz izvoljen za poslanca, Bog je moja priča, da ne bodem jaz gledal ne na levo in ne na desno, temveč da bodem posvetil vse svoje moči samo temu, da bi vam, dragi tovariši, zljajšal vaše trpljenje!“ — Razložil je potem gospodar Zadravec, kako misli pomagati kmetom in je vskliknil: „Kmetje, moj hram vam je vedno odprt, vsak dan lahko pridete k meni in me povprašujete o tem in onem, bedisi ustmeno ali pismeno. Ako bodem jaz izvoljen, jaz ne bodem tako postopal, kakor dohtarji, kateri vam samo zdaj, ko ki bili radi izvoljeni, obečujejo zlate bregove, ne, jaz bodem vsakokrat, kadar mi bode čas dopuščal, prišel med vas in vam bodem povedal, kaj sem dosegel in vas bodem povpraševal, katere so vaše želje! Ne dajte se premotiti, posebno vi volilni možje, od ljudi, kateri nimajo za nas kmeta srca, dragi mi, ne volite dohtarja, ali pa koga družega, kakor kmeta!“ Bujno odobravanje od strani kmetov in volilnih mož je sledilo tem besedam. Nekateri od njih so vrlemu kmetu

govorniku podali svoje roke in so se mu zahvalili. Seveda klerikalni volilni možje in volilci niso prišli na ta shod. Zakaj le neki ne? Dobro bi bilo, ako bi ga bili vdeležili, ker sem prepričan, da bi potem glasovali vsi za vrlega kmečkega kandidata Petra Zadravca iz Loperšic.

Iz Žičkarjevega okraja. Trg Rajhenburg in Stolovnik sta postavila, kakor se je bralo pred par dnevi „Narodu“ le naprednjake kot volilne možje. Tako pa se ni zgodilo samo v Žičkarjevi rodni župniji, temveč tudi razne druge občine izrekajo Žičkarju zaupnice. A seveda vse to ne pride v svet, ker so vsi naprednjaki pametni, in nočejo, da bi se proti njim, ker hočejo voliti kmete za poslance, delalo z prižnice (kancelna) in iz spovednice. Na dan volitve bode videl svet, da se za naprej ne bode samo Žičkarjeva pesem slišala, da so ga volili vsi, kakor en mož.“ V Kapelah pri Brežicah imajo izvoljene tudi že štiri volilne možje in vendar le proti Žičkarju. Ko bi prečastiti gospod tehant in rajhenburški Cerjak izvedela take in enake resnice, bi gotovo zopet zapela „ljudska volja“ — in pa — „kakor en mož.“ Žičkar, Žičkar, znabiti bode vendarle Bog dal, da se bode pelo: Z Bogom poslanec Žičkar, mi bodemo volili kmeta Janežiča, ne pa župnika! Le korajžno naprej, kmetje držimo skupaj! Dohtarjem in farjem je hvala Bogu začelo prav pošteno pokati!

Od St. Jakoba v Slov. Goricah. Dragi „Štajerci“, brali smo v tvoji zadnji številki, da bode kmetski poslanec g. Kresnik preteklo nedeljo na Pesnici zboroval. Potrudili smo se od vseh strani tje, slišati moža, o katerem smo že toliko čuli in brali. Zbralo se je veliko število kmetov k zborovanju, ter so vsi Kresnikov govor prav pozorno zasledovali. Čutilo se je v gladkem teku govora, da ima govornik grozno veliko skušnje in zmožnosti, kolikor je v možu nismo pričakovali. Njegova govorniška moč v natančnem razlaganju kmetskih razmer je do cela pokazala da mu gre vse iz dna srca, in starejši kmetje so se izjavili, da še takega gorečega razlaganja čuli niso. Ganjeno je bilo vse, ko se je govornik končno za mir in pozornost zahvalil, ter izrekel, da naj vsak poslušalec sam po svoji pameti razsodi ali so kmetske razmere take ali ne, in naj ga volijo pri volitvi v Mariboru tisti volini možje, katerim lastna pamet kaže, da bi bilo prav. Vsi navzoči kmetje, bilo je tudi veliko volilnih mož, so se govorniku prav prisrčno za trud zahvalili, in se mu je izrekla splošna zaupnica. Ker bode g. Kresnik prihodnjo nedeljo ob 3 popoldne tudi govoril pri sv. Trojici v Slov. Goricah opozarjamo vse kmete posebno volilne možje katerim je dana priložnost, da se potrudijo tje, in se sami prepričajo o govoru in mnenju kmetskega kandidata Ludvika Kresnika. Mislimo in svetujemo, da bodemo vsi v Mariboru kmeta L. Kresnika volili, ker smo popolnoma prepričani, da nas bode isti hrabro in vestno v deželnem zboru branil in zastopal, in ker smo iz zborovanja izvideli, da dohtarji in duhovniki nikdar niso takih čistih namenov za nas uboge kmete gojili, kakor jih ima ta kmečki kandidat. Ako nas

kmete ni pamet zapustila, potem bomo gotovo volili za kmečki blagor navdušenega kmeta — Ludevika Kresnika! — Kmetje iz Slovenskih Goric.

Od Svetega Tomaža pri Ormoži. Ljubi „Stajere“! Popolnoma smo prepričani, da naši dosedajni poslanci za nas uboge tipine kmečkega stanu niso čisto nič storili. Ravno sedaj pa je čas, da si mi ubogi re-veži pomagamo. Do sedaj smo imeli dohtarje, duhovnike, profesorje za naše zastopnike, pričakovali smo vedno po njihovih obljubah kaj boljšega za nas, a doseglo še se vendar ni popolnoma nič za nas. Kmetje, volimo vsi zastopnika naše stranke, volimo našega v obče spoštovanega kmeta Franc Vračka iz Orehovec. Tomaževski naprednjaki.

Cigane so prišli. Na Ptujski Gori so prišli osem ciganov, katere so prignali k ptujski c. kr. sodniji. Tukaj so bili takoj kaznovani, a kazen je bila poostrena s tem, da so jim dali ostriči dolge lase in dolge brke. Na cigane zapor ni posebno uplival, a grozna žalost jih je napolnila, ker so zgubili svoje dolge črne kite. Vsi so se jokali in so se tako branili, da so jih komaj prisilili k temu. Za cigana je namreč najhujša kazen ako ga ostrižejo in potem gotovo ne pride več v ta kraj nazaj, ker ne sme več med svoje ljudi, dokler mu ne zrastejo lasje. Gotovo teh pote-puhov ne bode več k nam nazaj. Sploh pa pameten kmet cigana naj takoj odpravi od hrama, ker ta go-tovo nič k hramu ne prinese.

Loterijske številke.

Trst, dne 18. oktobra: 1, 74, 52, 43, 81.
Gradec, dne 25. oktobr.: 69, 62, 44, 18, 89.

Stajerska
ROGAČKA
KISELA VODA Tempel-in Styria
OSVEŽUJOČA PIJAČA. Nepresegljiva zdravilna voda.

Radi preselitve

proda se takoj lepo posestvo, obstoječe iz dveh zidanih hiš, kovačnice na 4 kuršča, s samokovom (Hammer), takar-nico (Drehbank) in vsem orodjem; dalje mlin na tri tečaje z dvema paroma belih in enim parom zmesnih kamnov in stō-pami ter čistilnim strojem (trijer) z vspenjačo (Aufzug). Poleg mlina je tudi soba in kuhinja. Pri posestvu je okoli 4 orale zemljišča, obstoječega iz njiv, sadonosnikov in vinograda z viničarijo. Vse je v najboljšem stanu in se proda prav po ugodnih pogojih. Kupci naj se blagovolijo oglasiti pri **Janezu Drobež** v Št. Juriju ob Taboru v Savinski dolini. (716)

Proda se mlin

z dvema tečajema. K temu spada hiša, kuhinja, gospodarsko poslopje; (nekaj izabele), pašnik s sadonosnim vrtom, z drevjem 4 do 12 let starim. Vse to je blizu okrajne ceste Ptuj-Ljutomer. Cena je nizka in pogoj ugodni. Več povesta ustmeno ali pismeno **Franz** in **Terezija Salamun** v Hlaponcih, pošta Juršinci pri Ptuj. 713

Kostanje in orehe

kupuje po najboljših cenah **Jos. Kasimir**, v Ptuj, trgovina s špecerijo, materijalnim, in barvanim blagom, ter deželni pridelki. 719

Avenarijev
karbolinej
najboljša
maža
za les

proti gnilobi. in gobi. Fabrika
za karbolinej

R. Avenarius, Amstetten.

Prodaja se pri

Traun & Stiger v Celju in
Stiger in Sin v Slov. Bistrici. 603

Učenec

za pivovarno (Brauerlehrjunge),
kteri je močen in dobro vzgojen,
se sprejme v pivovarno pri **J.**
Nagele v Velikovu (Völkermarkt)
na Spodnjem Koroškem. 634

Kovaški učenec.

Mlad, močen fant, z dobrim ob-našanjem, ki je najmanj 15 let star, se takoj sprejme kot kovaški učenec pri **Adolf Pogatsch-nig-u** kovaškem mojstru v Velikovu (Völkermarkt) na Koroškem. 674

Posestvo

se proda tik glavne ceste, pol ure od Slovenske Bistrice. Hiša obstoji iz treh sob, kuhinje, kleti. K temu spada velika kolarnica, svinjski hlev brajde in sadno drevje. Cena je 950 gold. Več pove **Alojz Auer** v Slovenski Bistrici. 687

Pismonoša

25 let star, neoženjen, z dobrimi spričevali, želi službo premeniti; najraje bi prišel kam na Spodnje Stajersko za krajnega ali dežel-nega pismonoša. Zmožen je isti nemškega in slovenskega jezika, ter položi, ako je treba tudi kavcijo. Naslov pove upravništvo „Stajerca“. 708

Učenec

se takoj sprejme v učenje v trgo-vino z mešanim blagom. Ponudbe naj se pošljejo na gosp. **Matthia Cöschnigg**, trgovec v Rogacki Slatini (Rohitsch-Sauerbrunn). 689

Čevljarska obrt

na Pragerskem. Podpisani se uso-jam naznaniti, da sem začel čevljarsko obrt in bodem vse v to svrhu spadajoča dela izvesto iz-polnil. Z odličnim spoštovanjem **Anton Završnik**, čevljar na Pra-gerskem. 714

Čudovito glasbeno
orodje!

Novo!

Novo!

Trombino

je najbolj zenzačna iz-najdba sedanjega časa. To glasbeno orodje, ki se je v vseh društvenih krogih tako hitro priljubilo, je izvrstno in elegantno narejena trom-peta z močnim glasom, na katero moremo trobiti, samo ako se pridenejo k temu pristojni trakovi z notami, torej brez učenja, brez znanja not in brez napora, takoj vsako melodijo. Trombino vzbuja povsod velikanski efekt in to tem-bolj, ako kdo v kaki družbi naenkrat nastopi kakor kak najizvrstnejši godec, dočim prej o taki spretnosti nihče ničesar ni slutil.

Najlepša zabava za hišo, društva, veselice, izlete (tudi s kolesi).

Vsak trak z notami ima 1—2 igri (pesmi, ples, ko-račnice itd.) in vsakemu instrumentu je priložen bo-gat imenik pesmij.

Trombinu stane z lahko umevnim navodilom:

I. vrsta, jako fino poniklana z 9 glasovi 3 gld. 50 kr.

II. vrsta, jako fino ponik-lana z 18 glasovi 6 gld. —

Trakovi z notami za I vr-sto 30 kr.

Trakovi z notami za II. vr-sto 50 kr.

Razpošilja po poštnem pov-zetju:

Henrik Kertész

Dunaj I., Fleischmarkt
9—901

Trgovski učenec

sprejme se v trgovini pri

Franc Kupnik
v Konjicah.

Kupujem po najvišji ceni vedno **Likopodij** (biširit); mravljične jajca i. t. d. in vse deželne pridelke.

706

